

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9398/2025
12.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Зорице Булајић, Драгане Маринковић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца „Електродистрибуција Србије“ ДОО Београд – Огранак „Електродистрибуција Шабац“ из Шапца, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Драган Петровић, адвокат из ..., ради ислате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3633/24 од 26.02.2025. године, у седници одржаној 12.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3633/24 од 26.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3633/24 од 26.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 660/23 од 25.09.2024. године, ставом првим изреке, одржано је на снази решење о извршењу Основног суда у Шапцу Иив 431/22 од 29.08.2022. године, којим је обавезана тужена да на име главног дуга исплати тужиоцу 610.303,00 динара, док је у преосталом делу наведено решење укинато. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 56.403,00 динара, а за остатак је захтев одбијен. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3633/24 од 26.02.2025. године, одбијена је жалба тужене у побијаном усвајајућем делу одлуке о главној ствари и усвајајућем делу одлуке о трошковима поступка и ставу трећем изреке. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивом на члан 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од

општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о облигационим односима, Уредбе о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом и Закона о енергетици, цитираних у образложењу нижестепених пресуда, одржано је на снази решење о извршењу у делу главног дуга и обавезана тужена да тужиоцу на име главног дуга исплати 610.303,00 динара, чија је висина утврђена на основу налаза и мишљења вештака. Ово због тога што је тужена на пријављеној адреси становања код тужиоца евидентирана као корисник електричне енергије, а на мерном месту записнички утврђено неовлашћено прикључење, па је тужилац у складу са позитивним прописима обрачунао дуг тужене по том основу.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да је другостепени суд према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног суда. Ревизијом се не указује на другачије одлуке судова у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 2. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба – предлог за извршење поднет је 31.08.2022. године, а вредност предмета спора је 610.350,46 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић